Ч. 164 (12.530). Львів, неділя 27. липня 1930. Poostowa oplata zaplacono ryczaltem. Рік LI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 27·50 „
Річно 55·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

На Міжпарляментарній Унії.

(Від нашого кореспондента.)

Льондон, 22. липня 1930.

Коли це пишемо, в одній з величавих, багром і золотом пребогато прикрашених саль палати льордів, слово має, з трибуни, д-р Штудер, видатний швайцарський правник і парляментарист: він реферує по німецьки про питання національних меншостей. Цю справу — для нас найважнішу — поставлено на останній точці останнього дня нарад Міжпарляментарної Унії, яка — дарма це закривати — не викликає тут надзвичайно горячого інтересу ні в льондонському громадянстві, ні навіть... серед самих членів і учасників унії. Ці річні зїзди все таки не позбавлені всякого значіння, але значіння цього треба шукати не так у самих нарадах, доволі розбіжних, як у тому, що вони дають нагоду для стріч політичних між політичними діячами кількох десятків держав, стріч, які використовуються на всякі лади, між іншим також для цілей т. зв. пропаґанди. Служать цій цілі всякі чаї, снідання й вечірки, на які делеґатів запрошують тутешні політики. На таких стрічах — більше або менше — цікавих і свобідних розвиваються справжні „ярмарки" найріжніших пропаґанд з цілим апаратом усяких брошур, карт, закликів, тощо. Відбувається воно дуже рідко в мовах, якими розмовники володіють бодай приблизно правильно: більшість цих „конверзацій" ведеться в ломаних „язичіях", з великим зусиллям витворюваних і імпровізованих собесідниками. Виходять із таких „розмов" усякі непорозуміння, на щастя, мало грізні, а ввічлива усмішка аж занадто часто закриває недостачу зрозуміння сказаного бесідником. Кінець кінців воно не таке вже траґічне: **verba volant.**

Натомісць, як відомо, **scripta manent** — і нехай нам буде вільно в цьому місці з найбільшим натиском звернути увагу нашої публики на мало відрадний факт, що часто забувають про це видавці українських брошурок у чужих мовах; у переважній частині випадків вони написані в такій неможливій „мові", французській чи анґлійській, такій засміченій правописними, граматичними й стилістичними помилками, що просто сором давати їх читати членам даної національности. Замісць викликати зацікавленість або співчуття, такі брошури викликають у кращому разі — здвигнення рамен, у гіршому — насміх. Так дали ми недавно анґлійську брошуру про „Україну і питання мира" тутешньому письменникові й професорові анґлійської мови; на другий день він нам брошуру приніс назад тай — після сили перепрошень — показав нам одну сторінку брошури, *згрубша* поправлену червоним атраментом; ми зберігли собі цю сторінку „на памятку" і при нагоді покажемо її видавцям: вона пересіяна червоними поправками — їх кілька сотень (сік!) на другій сторінці! Без пересади можна сказати, що на такі брошури шкода кожного сотика; вони накоюють більше лиха (ображуючи чужих), ніж добра.

Одначе це мимоходом.

До слова в дебаті над питанням меншостей записалося кілька десятків промовців ріжних народностей, серед них кілька поляків. З „польських" меншостей до слов азаписані посол д-р Дмитро Левицький і німці Ґребе й Трайчирський. Зпоміж поляків прийде до слова між ін. п. Стронський.

Український промовець матиме слово (обмежене до 10 хвилин) щойно пополудні: він вписаний в чергу як одинацятий бесідник. Промову його вишлемо окремо, нині вечором.

саме французам треба було почути і зрозуміти українського промовця.

Коротко після д-ра Дмитра Левицького промовляв по французьки п. Стронський (впехполяк). З промови його — зрештою вічим особливим незамітної — викликала усмішку кінцева заява, що — мовляв — тепер найбільше побиваються за охорону меншостей саме ті народи, які раніше найбільше гнобили свої меншости. То був камінчик у німецький город: на жаль — не було нікого на місці щоби доповнити увагу п. Стронського іншою, ще влучнішою, а саме, що якраз тепер деякі з тих народів не цураються метод гноблення національних меншостей, які перед війною найбільше плакали і жалілися на гніт, що його зазнавали від інших...

Сьогодні, точно в 6. годині вечором промовляв британський премієр Мекдональд. Його промова закінчила цей зїзд.

Українські делеґати виїдуть з Льондону завтра.

Промова пос. д-ра Дм. Левицького
на Міжпарляментарній Унії.

(Від нашого кореспондента.)

Льондон, 22. VII. 1930.

Сьогодні, зараз пополудні, прийшов до слова на Міжпарляментарному Союзі голова Української Парляментарної Репрезентації *п. д-р Дмитро Левицький.*

Висказавши признання д-рови Штудерови за його зусилля причинитися до розвязки наболілого й важкого питання національних меншостей, український бесідник пригадав зібраним заломані під більшовицьким і польським напором зусилля великої 40-міліонової нації, 1917—1918 рр., до самостійної української держави. Нещасні мири з Сен-Жермену й Риґи роздерли нашу націю; коли більша її частина попалася в Радянський Союз, де вона творить т. зв. Українську Соціялістичну Радянську Республику, то 6—7 міліонів західних українців опинилося під новою Польщею, в якій українські землі займають добру третину державної території заселену переважаючою масою українського народу. Витворився осьтак безглуздий стан, що справжня, переважаюча більшість, українська, попалася в положення меншости, а справжня меншість на етнографічній українській території, грає ролю і має всі права більшости. Бесідник питається референта, чи подумав він над тією проблемою — проблемою охорони більшости перед меншістю. В рефераті д-ра Штудера нема нічого для заради цьому лихові.

Мало цього. Охорона меншостей Союзом Народів побудована на премісі, що істнують у складі Ради Союзу або бодай в складі Союзу самого природні оборонці прав кожної національної меншости. Це заступники держав, які мають в інших державах своїх земляків як національні меншости. Одні тільки українці під Польщею, найбільша з усіх істнуючих „меншостей", не мають таких заступників і оборонців у Союзі Народів. Наслідок цього такий, що Секретаріят і Секція для меншостей в Союзі Народів переходили над нашими жалобами до порядку дня; наші жалоби йдуть до коша — цим женевським бюрократам не хочеться наражуватись Польщі. Промовець питається, чи референт знає про такий — недостойний Союзу Народів — стан справи, та й що він хоче предложити на зараду цим сумним відносинам.

Вкінці пригадує бесідник зобовязання, приняте Польщею в протоколі з дати Париж, 15. березня 1923 завести в Східній Галичині режім територіяльної самоуправи. Цього зобовязання Польща досі не виконала. Бесідник звертається до референта з запитом, до якого трибуналу мають звернутися українці зі своїми домаганнями як щодо Польщі, так і щодо держав антанти, підписаних на згаданому міжнародньому протоколі, щоб їх довести до виконання зобовязання, в тому пртоколі установленого...

Промовець виголосив свою промову в німецькій мові. Її перекладено негайно на мову англійську. Саму промову, як і англійський переклад приняли оплесками присутні представники ріжних національних меншостей. На жаль, на французьку мову промови не переклали. А шкода! Бо

Причини зневіри.

Українська волинська інтеліґенція, наша славна „еліта", рішуче повинна зробити обрахунок сумління. В тих здобутках, що є на північно-західних землях, немає її заслуги. Життя йде поза нею, і життя йтиме. Життя, що витворює власні сили, які постепенно зростають і які формують те, що називається нацією. Та не викликалоб воно стільки жертв і зусиль, якби в ньому взяла активну участь українська інтеліґенція. Не відгравалиб тоді в ньому таку ролю чинника деструктивні. Не булоб стільки ділянок життя непорушених. Воно було би значно певнішим і ...міцнішим. *В нинішньому стані річей — роля української інтеліґенції на Волині є безмежно шкідливою, бо її пасивність і шкурництво компромітує українську ідею, а зневіра й цілковита байдужість до всяких починань — підважує національний дорібок*

Інтеліґенція повинна знати своє місце в громадсько-національному житті північно-західних земель, виявити своє обличча й виконати свою місію, до якої зобовязує її набуте знання й досвід. Замовчувати надалі непочесну ролю нашої волинської інтеліґенції, якої справді не можна навіть прирівнювати з життям інших народів — булоб *національним злочином.*

„Хитру механіку", якою живуть наші громадські діячі на північно-західних землях треба рішуче занехати. Немає „українських справ", а є лише *одна українська національна справа* на всіх наших землях під Польщею. А ця справа полягає в тому, щоб усвідомити маси й господарчо їх піднести, щоб національне життя зробити повним, розвиненим, культурним. Щоби головний ідеал нації був зрозуміти однаково, як для освіченого громадського діяча, так і для звичайного робітника чи селянина. Щоб за цей основний ідеал нації був зрозумілий однаково, як для освісамопосвятою боровся і вмирав кожний громадянин української землі, а не лише мрійники, мала кількість яких давала право називати їх аван тюрниками чи бандитами. До такого чину двигнути може націю не тільки свідомість головного ідеалу, а ще й *дисципліна,* — вміння виявити *безоглядний послух* тоді, коли цього вимагатиме *життєвий інтерес* цілого українського народу.

В цьому змислі страчено, майже без вороття, час. Ціла увага була звернена на „згоду", на „примирення", на „уступки", аби лише задовольнити неоправдані претенсії збанкротованих отаманів. А ворожі сили протиставили цьому безкомпромісову боротьбу, скористали з розпорошености й приперли українське національне життя на північно-західних землях до муру.

Правдою є, що на цих землях *національний ідеал не є в пошані.* Його розуміють так, що ви-

старчить, мовляв, аби себе назвати українцями. Уважають, що є щось важливіше від цього „розвязаного“ питання: це — соціяльна проблема. Такий погляд є звичайним обманом і шахрайством, бо соціяльну проблему в межах нашого національного організму не можна розвязати, лише належить її перенести на загальнодержавний терен. Хіба зрозуміло, що коли „за всяку ціну“ чи сельроби, чи комуністи, чи соціялісти захоплюють провід чи в Просвітах, чи в кооперації, чи в „Сільському Господарі“, чи в „Рідній Школі“ — від цього проблема безробіття, осадництва, земельної реформи то-що не буде розвязана в жадній мірі. Навпаки, безсилість наших лівих на ширшому, державному форумі, штовхає їх до розгорнення непримиренної боротьби в середині наших установ, тим більше, що вправна адміністраційна рука льокалізує в цей спосіб їхні деструктивні впливи.

Національного ідеалу ще не здобувається тим, що мільони підчас перепису населення назвуть себе українцями. Наблизитися до нього можна лише шляхом *організованости* себто приналежности його до своїх національно-політичних, культурно-освітніх і господарчих установ, вмінням підпорядковувати свої особисті інтереси вищим інтересам нації, здібністю до моральних і матеріяльних жертв. З другого боку, здобуття всіх тих мінімальних прав, які серед нинішніх обставин здобути можна би, буде тим скорше, чим скорше наш громадсько-політичний „актив“ зрозуміє, що політика не полягає у покорі й метушливості перед кожним маленьким чужим вельможою і валенні кожної своєї індивідуальности: в уступленні всіх позицій на наших землях представникам другої нації і в одночасному плазуванні або дуже „тихій опозиції“ перед найдрібнішим представником влади.

Ставити ідеал державної незалежности це ще не значить, що треба цілковито відмовитися від використання напр. мовних законів, як ми спостерігаємо це ганебне явище на північно-західних землях; бо хто не вміє використати навіть цієї дрібненької можливости, — той не може говорити про жадну „боротьбу за ідеал“. Хто не в силі створити чи охоронити свої освітні чи господарчі установи, — держави напевне не збудує! Хто після десяти років „переоцінки цінностей“, після програної війни за державну незалежність, знов з забутого арсеналу витягає „страшні слова“ демагогію, соціялістичні гасла, бо, мовляв, цим „відтягується масу від комуністів“ — той повторює до літери все те, що практикували хатні ес-ери й ес-деки дванацять літ тому, коли намагалися переліцитувати комуністів, щоби „відтягнути“ маси від червоного прапору. І коли тішаться нині „наївняки“, що вони „відтягнули“ маси від комуністів, — забувають вони про одне, що ті маси, що стоять при національному прапорі нині, стоятимуть при ньому й за змінених обставин. Ціж „радикальні маси“ так само легко залишать „наївняків“, як залишили дванацять років їхніх однодумців.

Народні маси є ані радикальні, ані комуністичні. В тому, що значна кількість українського населення виявила „радикальні“ чи „комуністичні“ „ухили“, як і в тому, що подавляюча кількість населення до урн не пішла — виявляється лише зневіра українського народу, викликана і політикою влади, і крутійством провідників, і неробством інтеліґенції, і взаємним поборюванням громадських діячів, і боротьбою за національні установи, яка не перебирає в засобах, і браком *провідного, единого, обєднуючого* національного ідеалу.

Тому неробству інтеліґенції й розчаруванню народніх мас треба оповістити священну війну, бо інакше — й надалі кожна національна праця — буде на терені Волині лише сизифовою працею.

О. Ковалевський.

Перед ліквідацією округ на Радянській Україні.

Недавно інформували ми наших читачів про те, що на Радянській Україні зліквідували кілька округ, тобто адміністративних одиниць, анальоґічних до волинських повітів, та приділили їх до сусідніх. Нині нотуємо нову вістку про адміністративні реформи, а саме, що як у цілому Рад. Союзі так і на Україні розпочинаються вже підготовчі роботи до цілковитої перебудови адміністративного поділу в тому напрямі, що округи будуть взагалі зліквідовані, а останугь тільки райони і громади. Діється це на підставі постанов останнього партійного комуністичного зїзду в Москві про „наближення“ комуністів і взагалі всього радянського державно-адміністративного апарату до населення. До цього наближення дійде, на думку комуністів, значно лекше, коли райони будуть у безпосередньому контакті з центром, а не як було досі, коли вони комунікувались я центром тільки за посередництвом окружних чинників.

У справі ліквідації округ відбулося вже одно засідання секретаріяту Всеукраїнського Виконавчого Комітету. У радянській пресі з 18. липня ц. р. опублікований комунікат з цього засідання, в якому читаємо:

„У Харкові відбулося засідання секретаріяту ВУЦВК, де обговорювали основні, принципові та практичні питання у звязку з переходом на районну систему. Доповідач тов. Петровський зауважив, що до ліквідації окружної системи треба готуватися вже тепер. Реформа стикається з проведенням найважливіших господарчо-політичних кампаній: жнив, хлібозаготівлі та готування до сівби, до тогож відбуватиметься вона в умовах масової колективізації. Ми маємо на Україні 579 районів. Набагато зменшити цю кількість — це значить діяти всупереч директиві керівних органів, не наблизити, а віддалити партійний і радянський апарат, кооперативну систему та інші організації від мас. Попередні пропозиції деяких товаришів про те, щоби зменшити кількість районів на Україні треба відкинути, бо вони не відповідають нашому основному завданню — наблизити апарат до мас.

„Тепер відбуваються жнива. Незабаром широкі незаможницько-середняцькі маси на власні очі побачать величезні досягнення колгоспів і почнуть масами вступати до колективів. Треба забезпечити відповідне політичне керівництво цим рухом. Наші низові органи влади повинні перебудувати свою роботу на ходу, забезпечуючи водночас чітку клясову лінію. Повинен перебудувати свою роботу й ВУЦВК, щоб краще керувати районними органами влади. Треба, щоб президія ВУЦВК систематично слухала доповіді райвиконкомів, ВУЦВК повинен мати багато міцніший інструкторський апарат. Треба памятати, що наступного року всі сільради України матимуть свій бюджет. Це означає, що сільради фактично перетворяться на повноцінні господарчо-політичні одиниці. Отже треба зміцнити керівництво роботою сільрад. Перебудувати свою роботу повинні й Рада Народніх Комісарів, Наркомати та інші центральні установи. Найближчого часу ми повинні мобілізувати всі сили на здійснення реформи.

„На доповідь тов. Петровського секретаріят ВУЦВК ухвалив готуватися до наступної ліквідації округ уже тепер. Секретаріят і оргінстр ВУЦВК повинні звязатися з іншими установами й спільно з ними опрацювати практичні питання реформи. Визнано за потрібне поставити в плян роботи Президії та Секретаріяту ВУЦВК систематичне обговорення доповідів райвиконкомів. Визнаючи за потрібне перебудувати апарат ВУЦВК відповідно до нових умов роботи. Секретаріят доручив оргвідділові опрацювати це питання й подати свої пропозиції, щоб забезпечити оргінстр інструкторськими кадрами. Секретаріят ВУЦВК доручив оргвідділові опрацювати питання про утворення короткотермінових курсів для готування інструкторів ВУЦВК. Оргінстр повинен практично опрацювати питання про штати центральних і районних установ, про заробіток робітників тощо. Секретаріят ухвалив поставити доповідь про готування до ліквідації окружної системи на обговорення президії ВУЦВК“.

Чого як чого, але реформ у більшовиків доволі. Нема сумніву, що для „навязання контакту з масами“ скоро дійде і до реформ у конституції СРСР в тому напрямі, що задля „зближення партійного й радянського апарату“ до московського центру будуть ліквідувати т. зв. републиканські центри з їхніми „незалежними“ урядами.

Політичне положення в Анґлії.

В Льондоні кінчиться парляментарна сесія. Уряд Мекдональда, який був поважно захитаний зможе кермувати державою аж до засідання парляменту в жовтні, не оглядаючись на опозицію. За цей час уряд Мекдональда має вирішити справу реформ в Індіях і перевести конференцію британської імперії. Уряд Мекдональда вступить в другий рік свого існування. За той рік не вдалось йому зреалізувати своєї соціялістичної програми і в кожнім кроці Мекдональд мусів іти на компроміс з ліберапами й оглядатись на Льойд Джорджа.

У внутрішній політиці не вдалось зменшити безробіття, а вуглевий білль виторгований у Льойд Джорджа мандрував з палати послів до льордів і назад, утративши соціялістичну закраску. Мекдональд був примушений сидіти на двох кріслах і викликав проти себе опозицію більш радикальних елементів лейбурпартії.

В закордонній політиці найповажнішою подією за влади Мекдональда була конференція для морського роззброєння. Ця конференція скінчилась повною невдачю, а спроба дійти до якогось зближення домінії також не довела до нічого. Положення в Індіях стає щораз більше скомпліковане і утруднює становище Анґлії

В цій ситуації Сновден виріс на справжнього фінансового диктатора, якого слухає і Мекдональд, не вагаючись переводити які-небудь реформи без відома цього знавця фінансових справ.

В останніх часах між Сновденом і деякими соціялістичними міністрами прийшло до конфлікту і в Льондоні говорять про уступлення міністра освіти, який не може помиритись з тим, що „фінансовий диктатор“ Сновден здержує його шкільні реформи. Таксамо міністр торгівлі й промислу Грагам грозить уступленням, якщо Сновден буде противитись усім соціялістичним реформам.

Але цілий рік праці уряду Мекдональда є ще одним доказом, що соціялісти сильні доти, доки є в опозиції, колиж самі доходять до влади, ніякого соціялізму зреалізувати не всилі і роблять тільки те, що їх попередники.

Мадярська ліґа проти Габсбурґів.

Дня 23. ц. м. мадярська партія національних соціялістів скликала в Будапешті нараду, на якій уконституовано „Ліґу національного королівства“ звернену проти Габсбурґів. До цеї Ліґи приступило 4 мадярські партії. У промовах організатори Ліґи доказували, що влада Габсбурґів була нещастям Мадярщини, яка повинна боротись проти повороту цеї династії.

Чехословацький парлямент.

Чеська преса подає, що в парляменті ЧСР 56 відсотків послів чехів, 15 відс. німців, 2 відс. мадярів, 2 відс. українців й 1 відс. поляків. Національні меншини разом мають 86 мандатів. В чехословацькому парляменті є тільки 10 жінок, 7 чешок і 3 німки, з чого 2 чешки й 1 німка належать до комуністичної партії.

†

Марія з Кореняців Устіянович

вислужена учителька, найліпша і найкраща жінка, найгарніший член суспільности, померла в Стриї.

Похорони відбудуться в суботу дня 26/7 ц. р. в год. 8. рано. — В. Й П.! 2531

В обороні чести УГА.

Від Виділу „Молодої Громади" у Львові дістаємо до опублікування такий

КОМУНІКАТ:

У тижневику „Сила" появилась стаття, яка в нікчемний спосіб оплюгавлює добру славу Української Армії та зокрема її старшинство корпусу. Було би нижче гідности українського старшини реагувати чинно на поведінку типів (між ними й бувш. старшин УГА), які гуртуються біля „Сили" — рептильки, оплачуваної ворогами української нації і на те, щоби при її помочі оплювати українську національну ідею.

Ширші сходини „Молодої Громади", що відбулися 23. липня ц. р. постановили:

На Романа Сказинського, Петра Козланюка, Осипа Букшованого і Миколу Залізняка, як тих, що працюють у Редакції „Сили" наложити громадський бойкот.

Візвати всі українські товариства, орґанізації та інституції, щоби згаданих людей виелімінували зпоміж своїх членів.

Виділ „Молодої Громади".

Затроєння провідника „лаповців".

Із Гельсінґфорсу повідомляють, що Косоля, провідник „лаповців", які поборюють комунізм у Фінляндії, занедужав несподівано підчас конференції з урядом у справі виборів. Візвали найліпших лікарів, що цілу ніч були біля хорого. Рано стан здоровля Косолі погіршився і його перевезли до прив. шпиталю. Здається, що Косолю затроїли комуністи.

Ґанді не капітулює.

Двох провідників гіндуських націоналістів відвідали Гандія мали з ним чотирогодинну розмову. Ганді заявив, що він не думає капітулювати, а Індія повинна далі боротись проти Англії доки не здобуде незалежности.

Жертви спеки.

Американська преса пише, що досі у цілій Америці від спеки вмерло 300 осіб, а один застрілився, бо не міг видержати горяча й дістав нервовий розстрій.

З китайського кітла.

З Шанґаю прийшли вісти, що у битві між військами ґенерала Фенґ-Ю-Сіянга і повстанцями біля Сунгаю військо правительства розбило повстанців, при чім залишило на полі бою 5000 убитих повстанців.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими значками.

НОВИНКИ

— **Літом у гори.** Інформуйтеся: Купелеве заведення Зелемяника п. Гребенів коло Сколього. Горячі купелі сірчано-йодові у лазничках. 2388 23—30

— **Книгарня „Рідної Школи" Львів, вул. Сикстуська ч. 20. Телефон 87—42.** 2527 1—6

— **Фотограф Янушевич**, вул. Вінцентого Поля ч. 1. (бічна Зеленої), Тел. 59-60. 1545

— **Робітня футер Юліяна Глушевського** перенесена на вул. Коперника 16. 2296 18-?

— **Богослуження на Маківці.** В неділю, дня 10. серпня ц. р. в год. 2. пополудні відправить доокоричне Всч. духовенство заупокійне Богослуження по поляглих на Маківці. Усі філії т-ва Охорони Воєнних Могил повинні на цей день зорганізувати поїздку на Маківку, а доокоричне громадянство приняти на себе у цій сумній річниці якнайчисленнішу участь. Поїздку зі Львова орґанізує Т-во Охорони Воєнних Могил, яке на днях подасть ближчі відомости.

— **Орган Сталіна у Львові.** „Рада" друкує вже в другому числі „пер екстензо" промову змосковщеного грузина, всевладного нинішнього червоного царя, задоволена, що тексту тієї промови вистане „радянському" редакторові певне ще на пів року. Щоби хто не подумав, що „Рада" є інтернаціональною ґазетою на українській мові, у підтитулі тієї ґазети написано:„Незалежний орган політичної думки". Як незалежний, то незалежний, — вільно, значить, користати зі „співробітництва" навіть... Сталіна.

— **Музей Визвольної Боротьби.** Як відомо, в Празі істнує український „Музей Визвольної Боротьби", який збирає й переховує всі памятки війни 1918—1920 р. Український еміґрант Каленик-Лисюк, відомий філятеліст, утворив у Новім Йорку філію цього музею і звернувся в пресі до українського громадянства із покликом надсилати для музею всі памятки війни.

— **Пожежі.** У Підпечарах, пов. Товмач, пожежа знищила 30 будинків. В огні знайшло смерть двоє малих дітей і кілька штук худоби.

— **У хвилях Серету.** Молода дівчина Анна Бабій, переходячи через ріку Серет біля Тернополя, наслідком бурі впала в ріку і втопилася. Трупа Анни Бабій найдено далеко від місця, де вона втопилася.

— **Відгомін страшного землетрусу у Львові.** Як відомо, великий землетрус в Італії, почався в ночі дня 24. ц. м. в год. 1.08 по півночі. Сейсмограф львівської політехніки занотував легке потрясення земної кори й у Львові, але землетрус був у нас такий незначний, що порушення сейсмографу виносило тільки 1 міліметр. Треба пригадати, що таких землетрусів нотує львівський сейсмограф нераз і 30 на рік, але вони такі малі, що ніхто з населення Львова землетрусів не запримічає.

— **З геогр. комісії при Наук. Т-ві ім. Шевченка.** Зїзд українських ґеографів, який пропоновано на кінець серпня, відбудеться 27. і 28. вересня 1930 в Станиславові. Ближчі інформації будуть подані своєчасно до загального відома. В справі Зїзду (зголошення, реферати і т. д.) проситься звертати на адресу: Львів, Чарнецького 26, Т-во ім. Шевченка, ґеогр. комісія. — За ґеогр. комісію: **Д-р Кубійович Вол., гол. Д-р Федів Ігор, секр.**

— **1. В-во „Укр. Загальна Енцикльопедія"** повідомляє, що розіслано до тепер **перший, другий і третій** зшиток твору У. З. Е. всім тим Вп. Передплатникам, котрі замовили твір зшитками. 2. **В-во просить всіх довжників вирівнати залеглости за перший, перший і другий, та перший, другий і третій** зшиток У. З. Е. 3. Замісць упоминати довжників У. З. Е. почтовими картками, **жертвує В-во на Пластовий Дім у Львові 100 зол.** 4. Четвертий зшиток У. З. Е. появиться в місяці серпні ц. р. а то через вакаційні відпочинки наших співробітників. 5. У справах адміністраційних У. З. Е. просимо звертатися лише до адміністрації У. З. Е. Коломия, Народний Дім з поданням числа картотеки. 2535

— **Микита Шаповал у Вінніпеґу.** Тому два місяці приїхав до Канади Микита Шаповал, голова Українського Соціольоґічного Інституту в Празі. Він спершу був у містах Східної Канади, де мав 30 викладів для тамошніх українців, а відтам поїхав до Західної Канади

— **Що може гарна жінка.** Голосна афера вродливої Абрагамовичевої, яку арештовано за фальшування векслів та обман, вияснюється щораз більше: Абрагамовичева твердить, що вона родилась у Городенці, а її чоловік, якого вона покинула, є польським старшиною і був навіть відзначений за хоробрість на більшовицькому фронті. Перед 4 роками ця вродлива аферистка жила в Тернополі, де набрала у ріжних купців багато товарів на кредит, продавала їх і купувала собі дорогу біжутерію. Чоловік легкодушної жінки, довідавшись про її борги, виплатив усе за неї, після чого, бачучи її кілька разів пяною в товаристві любовників, розвівся з нею. Арештований разом з нею Ґріфель признався, що допомагав їй у ріжних фінансових маніпуляціях тому, бо був у ній закоханий і вона мала на нього такий вплив, що колиб зажадала віддати їй останній сотик, то був би віддав. Поліційний аспірант Щиґельський також любив Абрагамовичеву і старався, щоби вона стала конфідентою поліції і могла заробляти 1800 золотих місячно. Але чоловік Абрагамовичевої не дозволив жінці бути конфідентою. Абрагамовичева скаржилась перед чоловіком, що один поліційний достойник переслідує її і посилає постерункових слідити за нею й доносити йому, де вона перебуває. Тепер на поліцію зголошуються щораз то нові особи, яких ця аферистка натягнула: Осип Крайнер позичив Абрагамовичевій 11.000 золотих, жінка караваняря Марія Бобик позичила їй 1.440 зол. і 22 долярів, Катерина Фуґлінська із Ринку ч. 12., 1600 золотих і на ту суму дістала фальшивий вексель, я Анни Поповичевої аферистка вимантила 700 золотих у фризієра Антона Хмеля 35 долярів. Якісь поклонники Абрагамовичевої Дінер і Мошкович зреклися грошей, позичених аферистці. Слідство в поліції вже скінчилось і Абрагамовичеву перевезено до судової вязниці.

— **Знов граната.** В селі Домаморичах в тернопільщині 15-літній хлопець Петро Демборинський найшов на полі ґранату і розбирав її в стодолі. Граната вибухла і пошарпала необережного хлопця так, що його у безнадійнім стані відвезено до лічниці.

— **Зі служниці богачкою.** Броня Куліш, служниця власника торгівлі Ізидора Ґартнера фірми

„Люксор“ мала в Америці стрия Василя Куліша, який на днях помер і записав їй 40.000 долярів.

— **Родинна трагедія.** У Йосифівці, пов. Рогатин, селянин Микола Шкабарський застрілив із кріса свою жінку, опісля сокирою розпанахав голову своєї матери (вона бореться зі смертю) і тяжко поранив 9-літню дочку, яку відвезли до шпиталю у Львові. Після того жахливого вчинку Шкабарський написав листа, в якім просить зопікуватися його 3-літнім сином Ярославом, а сам повісився. Причина вбивства невідома.

— **Більшовицькі методи.** Славнозвісний співак Шаляпін приїхав до Парижа і вступивши до одної книгарні, на своє велике здивування побачив книжку, видану по французьки п. з. „Спогади Шаляпіна“. Тому, що Ш. такої книжки ніколи не видавав, звернувся до видавця з просьбою вияснити йому історію цеї книжки. Виявилось, що радянське посольство в Парижі дістало з Москви „Спогади Шаляпіна“, писані для будуччини й зберігані в музею та видало їх у Парижі в перекладі без відома автора. Шаляпін вніс судову скаргу проти радянського посольства і 8. жовтня в Парижі відбудеться розправа.

— **Конґрес моральности.** В париськім університеті відбудеться інтернаціональний конґрес для побільшення моральности серед народів Европи. Початок конґресу 23. вересня. Хтоб хотів уморальнювати Европу і вірив, що це є можливе, може зголоситись на нижче подану адресу і дістане 50 проц. залізничої знижки, але за це мусить цілий тиждень слухати скучні реферати ріжних професорів від моральности і сам повинен бути моральний. Адреса: **M. Elle Mosse, 27 Rue de Chateau — Laudon. Paris 10 e.**

— **Ювилей чеського маляря.** Відомий чеський маляр, творець знаменитої картини „Славянська Епопея“, Альфонс Муха святкує на днях 70-ліття уродин. Муха вродився в Іванчицях на Мораві, студіював у Монахові, Відні й Парижі. Його цикль образів „Славянської Епопеї“ є апотеозою ідеї славянофільства й подає в 20 картинах реалістичні сцени з життя усіх славянських народів.

— **Нові рукописи Турґенева.** Проф. Мазон винайшов у Парижі нові рукописи Івана Турґенева, які видає окремою книжкою: між ними є цікаві поезії в прозі, фрагменти невідомих досі творів, поезії по російськи і по французьки, лібрета опер, писаних для пані Віярдо, автобіографічні документи, 150 листів до Павліни Віярдо, 76 листів до Маріяни Віярдо, нарис твору „Песнь Торжествующей Любві“, та інші цінні матеріяли.

— **Рекорд материнства.** В американськім місті Еабурні живе 18-літня жінка Розалія Зальцбавґ, яка вже має не менше ні більше, тільки 10 дітей. Маючи 11 літ, вона була зовсім дозріла, мала нешлюбну дитину і батько дитини хоч не хотів, то мусів женитись з нею, бо американські суди за такі гріхи карають дуже тяжко. По році 12-літня мати вродила троє дітей нараз, з яких двоє жиють на радість батька, по двох роках вродила знов близнята, потім розвелася, вийшла заміж за другого, якому щороку приносить по дитині.

— **Вимастили смолою.** „Кр. Газета“ повідомляє, що в ленінградській фабриці „Марксист“ робітники роздягли жида Мухаса і вимастили його смолою. Переслідують жидів і в інших підприємствах.

— **Адвокат,** який має брошури посла В. Целевича: „Громадська Самоуправа“ і „Волостна (ґмінна) самоуправа на Волині й Поліссі“ має дуже полекшену працю в самоуправних справах, бо там є зібрані всі закони, декрети і розпорядження, які відносяться до самоуправи. — Перша брошура коштує 3 зол., з пересилкою 3.25 зол., а друга 1 зол., з пересилкою 1.10 зол. Замовляти у Видавничій Кооперативі „Національне Обєднання“ Львів, вул. Костюшка 1 а/ІІ.

— **„Рідна Школа“ в Долині** просить Громадські Уряди долинського повіту і своїх ПТ. Прихильників, ласкаво повідомити її, яку допомогу признала їхня громада „Рідній Школі“ на 1930 р. Разом з цим пригадує, що прийме на науку і примістить у Долині 100 селянських дітей. Зголошуватись 29., 30. і 31. серпня 1930. — **Управа „Рідної Школи“ в Долині.**

— **На часі.** Таблетки — **Тоґаль** є спеціяльно успішним середником проти ревматизму, подаґри, ґрипи і нервових болів, міґрени та всілякого роду перестуд. Таблетки — **Тоґаль** здержують громадження мочової соли. Понад 6000 лікарів потвердило успішне ділання **Тоґалю.** 1924

Цикльон в Італії.

Із Тревіза повідомляють, що цикльон заподіяв великі шкоди в ок. Бачео ді Сусеґана, Вольпаґо та Монте Бельона. Завалилося богато домів. Є чимало ранених. Цикльон лютував на просторі 40 км. Є 20 людей убитих, ок. 100 ранених. Церква в м. Сельва завалилася. Поля похожі на згарища. Селянські хати зовсім знищені. З Тріенту повідомляють, що Адиґа грозить виливом. У Дольомітах сніг.

Прогульки здержані.

З причини землетрусу здержані на якийсь час усякі прогульки до півд. і середущої Італії. Богато туристів, що їхало до Італії з юґосл. пристані Дубровник, завернули.

Білянс шкід землетрусу.

(АТЕ). Італійські часописи повідомляють, що у землетрусі завалилося або ушкодилося 45 церков, держ. будинків 120; скільки приватних домів, покищо невідомо. Відновлювані великими коштами старовинні памятки біля Неаполю, віллі, лазня, святині ушкоджені. Треба буде праці зачинати наново.

Чічерін амбасадором у Парижі?

(АТЕ). „Руль“ повідомляє, що є чутки, нібито Чічерін, після видужання буде амбасадором СРСР у Парижі.

Зміни у львівській поліції.

„Хвіля“ довідується, що на вищих становищах у поліційнім корпусі Львова в найбл. часі наступлять зміни. Головно наступить зміна на становищі командантa поліції м. Львова. Підінспектор Трояновський, вмішаний в аферу Абраґамовичевої, вже не верне з відпустки на своє становище. Становище це одержить мабуть підінспектор Мітленер, що тепер є у Торуні. До Торуня відійде керовник сл. виділу надком. Шварц.

Марш. Пілсудський грозить санац. ґрупам?

У звязку з постановою марш. Пілсудського взяти участь у зїзді леґіоністів у Радомі енд. преса повідомляє, що Пілсудський висловив невдоволення з причини незгоди, що запанувала між санаційними ґрупами. Зажадав ультімативно, що коли до 10. серпня, себто до зїзду в Радомі, не погодяться, поробить із того висновки. З огляду на цей ультімат почалися в сан. таборі наради, щоби довести до згоди. Одним із висновків Пілсудського булоб, що не взяв би участи в зїзді.

Видалення Вальдемараса.

Під наглядом поліції.

Рижська аґ. „Ольта“ повідомляє офіціяльно, що комендант міста Ковна видав приказ заслати проф. Вальдемараса на провінцію, як загрожуючого публ. безпеці та порядкові. Дня 24. липня Вальдемараса вивезли до окр. Кретинґи біля латвійського кордону. Там житиме один рік під наглядом поліції. Причиною виселення з Ковна було поширювання серед членів уряду, редакцій часописів і сусп. діячів нелеґальної проклямації, що обвинувачувала уряд.

Німецькі часописи повідомляють, що перед дім Вальдемараса заїхали в 11. год. уночі два авта з поліцаями, озброєними в кріси, арештували Вальдемараса та вивезли. Перед арештуванням винаймлені поліцією робітники випрятали Вальдемарасову хату, обстановку винесли на подвіря Емісійного Банку. Бібліотеку, кільканацять тисяч томів, перевезуть до спеціяльного заведення. Згад. часописи повідомляють, що Вальдемараса арештували тому, що през. Сметона діставав листи з погрозами. Вальдемарасів орґан „Шлях Народу“ заборонили видавати.

Нова рада м. Чернівець.

Дня 24. липня уконституувалася нова міська рада Чернівець. Президентом міста вибраний румун д-р Савціюц-Савеану (цараніст), віцепрезидентами: д-р Кирилів (українець), один німець, один поляк (д-р Шимонович), один соціяліст і один жид (д-р Ґуттерц). У президії вперше засідає поляк. Д-р Ґуттерц зложив димісію, а президента міста повідомив, що зрікається становища віцепрезидента під умовиною, що місце в президії одержить кандидат із нац.-жид. листи.

Ґанді при круглому столі?

„Дейли Телеґреф“ повідомляє, нібито за дозволом віцекороля Індії відбулася нарада двох політичних ґруп індійських діячів. Дня 25. липня закінчилися наради з Ґандієм. Здогадуються, що радили над пропозиціями політ. компромісу між інд. націоналістами й урядом. Є чутки, що радили над справою звільнення Ґандія, щоби він узяв у Льондоні участь в нарадах округлого стола.

Складайте жертви на оселю українських робітників пера в Ямнім!

Як використати цьогорічний врожай овочів?

Овочі зародили в цьому році незвичайно і тому треба використати той врожай. Лише маву кількість їх споживаємо у сирому стані, але зише трохи дбайливости, а зискаємо на цілий рік, передовсім на зиму, коли за овочі трудно, а деяких родів — якраз тих весняних і літних майже в торгівлі нема, смачну та здорову зміну кухні, можність дати організмові продукту так необхідного для нормальної переміни матерії, так енерґіотворчого, як овочі й цукор. У цукрі дадуться овочі утревалити і перехопати в незміненім під оглядом смаку і запаху стані через дуже довгий час, навіть через кілька літ.

В гиґієні відживлювання, передовсім дітей і старців, треба значно більшу ролю надати всіляким овочевим переворам, перед.всім ґаляретам, повилам, jam-ам та зимовим компотам, ніж це дієтьcя в нашому краю. Возьмім собі за примір Швайцарію і Анґлію, також Чехословаччину, де вже давно зрозуміли, як високо вартісною стравою є цукор в полученню з овочами.

Однак поза точкою бачення індивідуальних господарств, істнує значно ширший погляд загальнокраєвий, суспільний. Наш край, par excellence рільничий, богатий всілякого роду земними плодами, засібний також в овочеві сади і ліси, в яких ростуть дико такі овочі як: суниці, чорні ягоди, ужини, малини і т. п. Цукор є також нашим краєвим продуктом, робочих рук маємо рівнож досить, паливо на кухню як вуголь і дерево також своє; длячогож би не використати на широку скалю, як це робить Швайцарія, Анґлія, Мадярщина і Чехословаччина, продукції овочевих переворів, яка при відповідно умілім її трактуванню, могла би становити значну позицію в нашім торговельнім білянсі, дала би заняття й заробіток тисячам жінок, марно веґетуючим нині по бюрах, урядах, склепах, або зовсім безробітних, не змушуючи жінок до трудної для жени і матері праці поза домом, але даючи їм можність заробітку в обсягу власної хати, власного саду у себе на селі, чи в міськім або підміськім городі. Замість спроваджування з закордону дорогих jam-ів, які дуже слушно щораз більше починають входити в ужиття, возьмімся до праці вже тепер, не тратьмо ні хвилини дорогого часу обильности літних овочів і приготовляймо припаси ґалярет, повил, jam-ів, компотів, соків і конфітур, які зроблять зайвим, купування потім в зимі за дорогі гроші неліпшого з певністю закордонного продукту, якого ввіз без потреби зовсім обтяжує державну господарку.

Булоб пожаданим, щоби наші кухарські і господарські школи, чи то наші городничі товариства урядили якнайскоріше кількадневні практичні курси і покази приряджування овочевих переворів з овочів теперішнього сезону та тим заохотили й побудили наші пані до правильного умілого використання виняткового в цьому році їх врожаю. Тому поручається не тратити дорогоцінного часу і не відкладати на пізніше цього, що вже пізніше, як мине пора перших літних овочів, відробити не дасться.

Тому запобігливі пані, дбайливі жінки і журливі матері, нуже до не трудної, милої, а так дуже корисної для здоровля й кишені праці приготування припасів овочевих консерв на зиму! 2530

Перед укладанням нових громадських бюджетів.

Не допускайте до занедбання національних обовязків.

По всіх громадах наближається час складання рахункових звітів громадських урядів з громадської господарки. Вже не за горами час, коли по громадах будуть укладатися бюджетові преліминарі на слідуючий господарчий рік. Досі наші громади богато тратили з того приводу, що ні громадяни, ні навіть наші громадські радні не знали ні своїх прав ні обовязків по громадах. І рахункові звіти і громадські бюджети складались на шкоду цілих громад і зокрема громадян-українців, а ті не знали способу, як зарадити лиху. Тепер є на це рада і кожний громадянин українець, а зокрема кожний громад. радний українець мусить її використати для добра своєї громади. Всі закони і поради в громадських справах з ріжними поясненнями і зразками подань зібрані в книжці посла В. Целевича: „Громадська Самоуправа". Хто має ту книжку і з неї користає, той не допустить до незаконного кривдження громад і українських справ у громадах. Тож хто ще не має тієї книжки, нехай негайно купить собі її в книгарні, або замовить у Видавничій Кооперативі „Національне Обєднання", Львів, вул. Костюшка 1 а/II. п. Книжка коштує лише 3 зол., а з пересилкою 3.25 зол.

Настрої населення на Буковині і Бесарабії.

(АТЕ). Міністр справедливости Юніян візвав у Букарешт прокураторів із Вараждину, Клявзенбурга, Чернівець і Кишенiва для вислухання рапортів про настрої населення в тих країнах. Мін. Юніян має здати звіт королеві. Згідно з час. звітами на Буковині спокій, антисемітську акцію здавлено, та зденервування населення є ще. Міністр почав акцію проти держ. функціонарів, що замало енерґічно виступали проти антисемітської аґітації. В Балчі на Буковині перенесли прокуратора на тел. зарядження міністра. Коли істнуючі закони булиб недостаточні для запевнення спокою, оголосять корол. декрет про виїмковий закон. У звязку зі замахом на віцеміністра Анґелеску мали переслухати шефа кабінету міністра внутр. справ Таславану, та виявилося, що Таславану вже кілька днів не було в мін-стві. Він укривав у своїм мешканні провідників антисемітизму на Буковині Данілу та Тоту. Досі не віднайшли Таславану.

Зі спортового життя.

„Польонія" (Перемишль)—„Україна".

Змагання за мистецтво А-кляси між повищими дружинами відбудуться в неділю 27. липня в год. 5. попол. на грищі „Чорних". Попередять тов. змагання Україна II—Чорні II.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 25. ц. м. масло експортове 4·50 зол.; десерове 4·40 зол.; літра молока 25 сотиків; літра сметани 1·40 зол.; копа яєць 5·80 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Субота 26. липня, година 8 вечором Суперники (знижки).

Неділя, 27. липня, година 8. вечором Суперники (знижки).

Малий Міський Театр:

Замкнений.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Співаючий сміхун" (Ол. Джольсон, Соні Бой).
КАСІНО: Пат і Патахон у Люнапарку.
КОЛЬОСЕИ: Нечинне.
КОПЕРНИК: Ти, ти, моя мрія. Коли шумить кохання.
ЛЕВ: З причини відновлення салі й інсталяції звукового апарату Кіно зачинене.
МАРУСЕНЬКА: Ти, ти, моя мрія. Коли шумить кохання.
ОАЗА: Поліцмайстер Таґеєв.
ПАЛЯС: Звукова фільма „Де схід є заходом" (Льон Чаней).
ПАН: Париська забавка.
ПАСАЖ: Жовта контрабанда.
ПРОМІНЬ: З причини реконструкції замкнено.
СТИЛЕВЕ: Володарка Лібанону (Іван Петрович) і Кен Мейнард.
ФАТАМОРҐАНА: Шампан.
ХИМЕРА: Чудо 20-го століття.
УТІХА: Найспритніший злодій у світі (Люц. Альбертіні). — Пат і Патахон, як сторожі чесноти.

Програма радіо.

Неділя 27. VII. 1930.

Варшава (1411,7) 10·15 Богослуження. **Гельсінґфорс** (221,4) 11·00 Камеральна музика. **Льондон** (356,3) 16·30 Радіоорхестра. **Берлін** (418) 12·00 Капеля Гутмана. **Стокгольм** (436) 19·15 Радіоорхестра і рецитаді. **Рим** (441) 13·30 Радіоквінтет. **Лянґенберґ** (473) 9·05 Богослуження. **Прага** (487) 9·00 Музика з костела. **Мілано** (501) 10·45 Релігійна музика. **Брюссель** (509) 19·00 Програма для дітей. **Відень** (516,8) 11·05 Народний концерт. **Ріга** (525) 12·10 Грамофони. **Будапешт** (550) 17·15 Мадярські пісні. **Ленінград** (1000) 18·00 Концерт. **Харків** (1304) 19·00 Концерт для селян. **Париж** (1725) 13·30 Релігійна музика.

Понеділок 28. VII. 1930.

Варшава (1411,7) 20·15 Популярний концерт. **Гельсінґфорс** (221,4) 19·00 Квартет арф. **Льондон** (356,3) 14·00 Музика з готелю. **Берлін** (418) 17·40 Програма для молоді. **Стокгольм** (436) 19·20 Мужеський хор. **Рим** (441) 17·30 Оперетова музика. **Лянґенберґ** (473) 15·00 Програма для дітей. **Прага** (487) 20·00 Дует на скрипці й альтівці. **Мілано** (501) 12·15 Легка музика. **Брюссель** (509) 19·30 Радіоорхестра. **Відень** (516,3) 20·05 Вечір пісень. **Мюнхен** (533) 16·25 Фортепяновий рециталь. **Будапешт** (550) 19·45 Солісти. **Ленінград** (1000) 16·30 Концерт. **Харків** (1304) 19·00 Концерт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Український Театр „Кооператива" у Львові. Український Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові:
Тустановичі:
27. VII. „Запорожець за Дунаєм".
Дальше турне нашого театру: Борислав, Східниця, Мразниця, Підбуж і т. д. Управа театру заанґажувала як режісера театру п. Бенцаля з його дружиною. 2392

Український Театр під управою Ів. Когутяка.
Заліщики:
Неділя 27/VII „Пташник з Тиролю".
Понеділок 28/VII Ревія: „Ай, Ай, Мокро всюди".
Дня 30 VII ц. р. Театр відїзджає на гостинні виступи до Румунії, де перші вистави почнуться в Чернівцях. 2451

До відома ґімназійним абсольвентам! В перших днях серпня ц. р. уряджує Т-во „Основа" підготовлюючий курс до вступних іспитів для нововступаючих на львівську Політехніку, який триватиме 6 тижнів. Оплата за курс виносить 30 зол.; приміщення на час курсу можна буде одержати в Академічному Домі у Львові, вул. Супінського ч. 21. за місячною оплатою 10 зол. (само помешкання). — Зголошення на курс і евент. помешкання з поданням виділу і адреси треба слати до: Т-во „Основа", Львів, вул. Супінського ч. 21, найдальше до 30/VII. ц. р. з огляду на потребу усталення числа курсантів, яке з технічних причин буде обмежене. — Львів, дня 20/VII 1930. — **За Ферійну Комісію Т-ва „Основа": Евген Кузів**, гол. **Д. Німилович**, секр. 2532 1—2

На „Рідну Школу" замість квітів на домовину бл. п. Д-ра Лаврентія Павловського зложили ВП. Ольга й Марія Савицькі з Перемишля 20 зол. Щиро дякує Головна Управа „Рідної Школи". 1526 1—1

За редакцію відповідає Олександер Костик Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.